

A triesti kiállítás.

1382-ben jutott Triest a főséges Uralkodóház oltalma alá; s ez évforduló ünnepélyességét kiállítás rendezésével kívánta emelni.

A kiállítás helyét a tengertől hódították el s azt feltöltve egy csodaszép rakparttal látták el, úgy hogy a kiállítás közvetlenül az Adriai tenger mellett fekszik.

A triesti kiállításban való részvételre nálunk kevés hajlandóság mutatkozott, miután mi első sorban saját kikötő városunk — Fiume — emelésére vagyunk hivatva; s ezért ugyszólva csak közvetlenül kapuzárás előtt lett a részvétel elhatározva, midőn tudva lett, hogy a kiállítás főséges dynastiánk tiszteletére rendeztetik.

Hogy az erdőtermények kiállítása minden irányban megfeleljen, szükséges, hogy az megfelelő hosszabb idő alatt készítették elő; az adatok összegyűjtése s ezeknek feldolgozása időt kíván; a kiállítandó nehezebb fák csak kedvező utak mellett és többnyire télen lévén szállíthatók, ennél fogva ezen kiállításra inkább csak az ugynevezett forgalmi árúk lettek elküldve.

A résztvevő 24 magyar fakiállító 200□ méternyi területet foglal el, egy gazdag nemzeti diszszel ellátott pavillonban, mely alkotó része lévén a magyar közkiállításnak, közvetlenül hozzácsatlakozik és mely kizárólag a magyar erdőterményeknek van szánva; a magyar közkiállítás azonban egy mellékpavillonból is elérhető, úgy hogy a látogatók a magyar fakiállításon keresztül abba juthatnak.

Egy diadalkapu stíljében épült csinos fakapu, mely „Magyarország Hungaria“ felirattal van jelezve, s a magyar nemzeti színek — és czimerekkel gazdagon diszítve — vezet a magyar fakiállításhoz, a melyben a magyar nemzeti czime-

reken kívül mindazon vármegyék czimerei foglalnak helyet, melyekből a kiállított tárgyak származnak.

A kiállított termények műszaki leírását, illetve megítélését szakértőknek kell átengednem és csak néhány kiállító és az azok által kiállított tárgyak megnevezésére szorítkozom.

1. Poprádi Popper Lipót a kereskedelemben előforduló fűrészanyagokat s más fanemüket, továbbá: ablakkárpitokat (Jalousien), gyufafahuzalokat, képkereteket stb. állított ki.

2. Guttmann H. S. egy vasuti kalauz kocsí vázát gyönyörű tölgy- és kőrisfából.

3. Neuschloss Károly és fia egy fűrészanyag és fanemek vegyes gyűjteménye mellett, a budapesti operaház fedélzetének mintáját állította ki. Továbbá vannak kiállítók, kik a kereskedelemben előforduló fűrészanyagok és hangfenékfán (Resonanz-Holz) kívül, zsendelyt, padolathát (Parpuette,) cserhéjat stb. erdőterményeket hoznak.

Haas Adolf cserhéjon kívül Tannin-kivonatot küldött, mely utóbbi európai unicumnak nevezhető.

Loyka Hugó tanár Budapestről, gazdag tartalmu szépen rendezett fazuzmó-gyűjteményt, mint tanszert állított ki.

Hogy sok és igen szép hordódongát láthattunk a magyar kiállításon, s hogy hazánk fakiállítására joggal nevezhető jól rendezettnek és a célhoz képest megfelelőnek is, az magától érthető. Természetesen nem szabad elfelednünk, hogy a tulajdonképeni azon tényezők, melyek Magyarországon az erdőművelést képviselik, első sorban: az állami erdők, az egyházi és alapítványi javak, továbbá a magyar nagy közbirtokosok ezen sorok bevezetésében jelzett okoknál fogva a kiállításban nem vehettek részt.

A triesti fakiállítás ennél fogva inkább csak kereskedelmi mintagyűjteménynek nevezhető, mert nemcsak hogy a nagy közbirtokosok hiányzanak, hanem hiányzanak amaz irodalmi

fénypontok is, melyek az utolsó évtizedben elméletileg és gyakorlatilag a magyar erdészet haladását előmozdították és a melyek egyszersmind statisztikai adatokkal adták bizonyítékát annak, hogy Magyarország erdészete és erdészeti intézményei az ujkor legszigorubb követelményeinek is megfelelnek, hanem ezen tényezők hiánya mindenesetre fel fog tűnni a triesti magyar fakiállítás azon látogatóinak, kiknek alkalmuk volt pl. az utolsó párizsi kiállításon magyar erdőterményeket látni, melyek a legszigorubb szemlélő nagyrabecsülését is kivívták.

Azon országok fakiállításáiban, melyek nem tartoznak a magyar koronához, különféle egészen újnak mondott, vizfogókat és zsilipeket láttam. Érdekes egy hosszú lebegő „sodrony-ergettyü” mintája is, mely állítólag mindennemű fa olcsó szállítására használtatik. Hir szerint ezen ergettyü tetemes javításokkal van ellátva; sajnálatomra azonban sem a kiállító, sem pedig annak meghatalmazottja nem volt található a ki e fölött a szükséges fölvilágosítást adhatta volna, s ezért lehetetlen volt annak hossza, munka- és szállítóképesége felől adatokat nyerni.

Ugy hallom, hogy bányászati felügyelőségünk egy ilyen sodrony-ergettyü Erdélyben való felállításával foglalkozik, mindenesetre nem egy erdőbirtokosra nézve lesz érdekes erről többet is megtudni, a mit kész vagyok közelebbről ha csak vázlatosan is közleni.

Reménylem, hogy a triesti kiállítás látogatói — értem itt főleg a tengerentuli látogatókat — meg lesznek győződve arról, hogy Magyarországon üzletképes fakereskedők gazdag választéku raktáraitra találnak, s ezek azon helyzetben vannak, hogy szükségleteiket kielégíthetik.

Engel D. F.